

[Niels Eriksen.]

ten nu er sat betydeligt over, hvad den var tidligere. Ikke fordi jeg ikke indser, at det vist er nødvendigt med en 5 pct.s rente i dag, men efter min mening begås der en uretfærdighed overfor de slagterier, jeg nævnte før, som har indsendt deres andragender og virkelig mener sig berettiget til at få lån efter den gamle lov. For dem vil der blive en difference på 1½ pct., men jeg erkender, at en rente på 5 pct. i dag vist er nødvendig. Hvordan man så kan finde ud af dette — ja, det må man se på i det udvalg, der vil blive nedsat.

Med disse få bemærkninger skal jeg her ved på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.

Fibiger: Efter at vi i går behandlede lovforslaget om anvendelse af Marshallpengene, kommer nu de forskellige lovforslag til behandling, hvorefter de skal fordeles til de forskellige erhverv, og det er jo ret naturligt, at hvert erhverv ser på, hvor meget det nu kan få. Det er vist desværre blevet således her i landet, at staten helst skal ordne det hele på forskellig vis. Sådan var det også for år tilbage på et tidspunkt, hvor man kunne låne penge uden at måtte gå til staten.

Når nu sådanne midler skal fordeles, er det jo klart, at hvert erhverv og hver virksomhed vil se at få så megen del i dem som muligt, da det for tiden er så vanskeligt — og mange gange umuligt — at låne penge i bankerne til ændringer og rationaliseringer. Når der skal rationaliseres med henblik på at hjælpe vor eksport, må man hjælpe de grene af landbruget, der trænger dertil, og når man fra statens side med disse Marshallpenge vil komme sådanne virksomheder til hjælp, forekommer det mig også naturligt, at de pågældende betaler den rente, der her er tale om. Efter min opfattelse er det ikke meningen med denne lov at yde tilskud til de forskellige virksomheder — det være sig mejerier, slagterier el. lign. —, men kun at hjælpe dem til at skaffe sig penge, hvor det kan betale sig, enten det nu drejer sig om sammenlægning af mejerier eller udvidelse af slagterier, og jeg kan også gå ind for, som det ærede medlem hr. Carl Petersen nævnte, lån til fjerkræslagterier, der jo har skabt en betydelig eksport. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at der ikke i loven fastlægges noget beløb, idet man i hvert enkelt tilfælde må se, på hvilken måde man bedst kan udnytte de forhåndenværende virksomheder eller sætte nye i gang, som kan tjene vor

eksport, således at vi på den måde kan få bedre balance i landet finansielt set.

Efter den lange diskussion, der førtes i går, mener jeg ikke, det er nødvendigt for mig at komme nærmere ind på enkeltheder. Jeg forstår jo godt, at man fra socialdemokratiets side i år taler så meget om, hvad der blev sagt for to år siden, men egentlig synes jeg ikke, der er noget synderlig formålstjenligt deri, idet forholdene på pengemarkedet i dag er så vidt forskellige fra dem, der rådede for 2—3 år siden, at der i virkeligheden slet ikke kan drages nogen sammenligning. Men naturligvis forstår jeg godt, at en ledende artikel som den, der stod i „Nationaltidende“ i går, er et fund, som man kan bruge; noget *skal* man jo finde på, når man er i opposition — det kender jeg fra tidligere tid.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Kirkegaard: De fleste af de virksomheder, som omfattes af dette lovforslag, er jo forholdsvis store virksomheder, og i hvert fald for år tilbage havde de ikke større vanskeligheder ved at blive finansieret. En stor part af dem er jo — som det ærede medlem hr. Carl Petersen nævnte — andelsforeninger, hvor sikkerheden er god, og de har derfor ikke tidligere haft store pengevanskeligheder. Men vi ved allesammen, at det ligger anderledes i øjeblikket — for tiden er der vanskeligheder i så henseende. Derfor kan jeg på mit partis vegne anbefale at støtte det foreliggende lovforslag.

I mange landbrug er der gennemført meget store forbedringer til fremme af produktionen såsom isolering, ventilation, siloanlæg o. s. v. Men desværre vil det formentlig tage adskillige år, inden vi allesammen når at komme med på disse områder, idet et meget stort antal af landbrugets bygninger er altfor ringe. Her stiller jeg meget store forventninger til den lovgivning, som vi for et øjeblik siden har vedtaget.

Det ligger jo ikke lige let for os allesammen at få gennemført de nødvendige forbedringer, idet vi ikke allesammen har lige let ved at skaffe de nødvendige beløb til investeringer. Principielt er jeg i og for sig af den opfattelse, at dansk erhvervsliv igen engang bør kunne gå uden statsstøtte, men det er som sagt ikke lige let for alle, og jeg tror simpelthen, vi står os ved at støtte de virksomheder, som omfattes af det af mig lige nævnte lovforslag, med lån til lav rente. Det samme gælder det foreliggende lovforslag. Vi vil simpelthen derigennem forøge produktionen. Det nu af folketinget ved-